

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **P.K.**

na posiedzeniu w dniu 23 sierpnia 2023 r. bez udziału stron w Izbie Karnej
z powodu kasacji Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego
od postanowienia Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 marca 2022 r. (sygn.
akt II AKzw 22/22) zmieniającego postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z
dnia 14 grudnia 2021 r. (sygn. akt IV Kow 3584/21/wz)

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. umorzyć postępowanie
kasacyjne.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 14 grudnia 2021 r. (sygn. akt IV Kow 3584/21/wz) odmówiono P.K. warunkowego zwolnienia z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności. Postanowienie to zostało zmienione postanowieniem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 22 marca 2022 r. (sygn. akt II AKzw 22/22) w ten sposób, że warunkowo zwolniono skazanego z odbycia reszty kary 25 lat pozbawienia wolności i wyznaczono mu okres próby wynoszący 10 lat.

Od powyższego postanowienia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł Prokurator Generalny, zarzucając postanowieniu *„rażące i mające istotny wpływ na treść postanowienia naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. art. 92 k.p.k., art. 94 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz art. 98 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3*

k.p.k. w zw. z art. 437 § 2 k.p.k. i w zw. z art. 158 k.p.k., polegające na tym, że Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, orzekając odmiennie co do istoty, nie dokonał wszechstronnej, kompletnej i wnikliwej oceny wszystkich przesłanek z art. 77 § 1 k.k. na podstawie których ustala się prognozę kryminologiczno - społeczną dotyczącą skazanego, z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a także zasad prawidłowego rozumowania i nie poddał w tym zakresie prawidłowej analizie i ocenie całego materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania, koncentrując się wybiórczo wyłącznie na okolicznościach przemawiających na korzyść skazanego, związanych z jego zachowaniem w warunkach zakładu karnego, a pomijając inne istotne okoliczności dotyczące niekorzystania przez niego na przestrzeni ponad 17 lat z zezwoleń na opuszczenie jednostki penitencjarnej, świadczące tym samym o braku uzasadnionego przypuszczenia, iż poza zakładem karnym będzie on przestrzegał porządku prawnego oraz wnioski wynikające z opinii biegłego psychologa, wskazujące na istniejące nadal zagrożenie w specyficznych warunkach emocjonalnego wzburzenia skazanego, posiadającego przy tym skłonności do przemocy impulsywnej i nieujawniającego w pełni samopotępienia za dokonane zabójstwa oraz nie biorąc w sposób należyty pod uwagę przesłanek ustawowych w postaci postawy, właściwości i warunków osobistych sprawcy, oznak jego demoralizacji, wynikających z okoliczności popełnionych przez niego, w warunkach ograniczonej w stopniu znacznym poczytalności, brutalnych zabójstw czterech osób z kręgu bliskiej rodziny przy użyciu metalowej rurki i drewnianego pniaka i zadawaniu nimi licznych ciosów w głowy, skutkujących powstaniem masywnych i śmiertelnych urazów w obrębie twarzy, czaszki i mózgu, wskazujących zarazem na jego skłonność do nadmiernych i przedwczesnych reakcji emocjonalnych, wiążących się z użyciem przemocy, jak również nie wykazał, że stanowisko w przedmiocie warunkowego zwolnienia wyrażone w postanowieniu Sądu I instancji było oczywiście błędne, co w konsekwencji doprowadziło Sąd odwoławczy do nieprawidłowej oceny prognozy kryminologiczno - społecznej, dotyczącej skazanego oraz wydania wadliwego i nienależycie umotywowanego postanowienia o warunkowym przedterminowym zwolnieniu P.K. z odbycia reszty kary 25 lat pozbawienia wolności, udzielonego na 7 lat przed jej zakończeniem.”

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja nie mogła zostać rozpoznana z uwagi na śmierć skazanego (odpis skróconego aktu zgonu k. 49-50 akt Sądu Najwyższego). Wnosząc ten nadzwyczajny środek odwoławczy Prokurator Generalny zainicjował postępowanie kasacyjne przed Sądem Najwyższym. Do postępowania tego stosują się ogólne przepisy wstępne Działu I Kodeksu postępowania karnego, w tym art. 17. Przewiduje on, że postępowanie należy umorzyć, jeśli po jego rozpoczęciu ujawni się któraś z negatywnych przesłanek opisanych w tym przepisie. Śmierć oskarżonego, stanowiąca ujemną przesłankę procesową określoną w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k., skutkuje zawsze umorzeniem postępowania karnego. Dotyczy to również postępowania kasacyjnego, jeżeli do zgonu doszło po wniesieniu kasacji, a przed jej rozpoznaniem. Wyjątkiem jest sytuacja z art. 529 k.p.k., w myśl którego wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie okoliczność wyłączająca ściganie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

WZ

[ms]

